

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa J. D.-M., D. M. i M. M.
przeciwko Gminie Miasto R.
o zobowiązanie do wykupu nieruchomości i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów J. D.-M. i M. M.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 czerwca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występowaniu zagadnienia prawnego sprowadzającego się do wyjaśnienia, na czym polega istotne ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości w dotychczasowy sposób lub zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem na gruncie art. 36 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Stanowiska skarżących nie sposób jednak podzielić. Zmierzają oni do wyjaśnienia, czy dla przyjęcia, że po stronie właściciela powstaje roszczenie z art. 36 ust. 1 cyt. ustawy konieczne jest wykazanie, że rozpoczęto przed zmianą planu zagospodarowania przestrzennego proces inwestycyjny, czy też wystarczająca jest zmiana oznaczenia przeznaczenia nieruchomości zawarta w samym planie zagospodarowania przestrzennego. Wskazane zagadnienie nie uwzględnia jednak okoliczności sprawy. Jak wynika z poczynionych ustaleń, skarżący nie wykazali, że przed uchwaleniem planu zagospodarowania przestrzennego korzystali z nieruchomości w taki sposób, który nie jest już możliwy po jego uchwaleniu. Ponadto w chwili uchwalenia tego planu nie obowiązywał żaden inny plan lub dokument, który określałby przeznaczenie tej nieruchomości. Ustalenia te mają charakter wiążący dla Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym. Jak z tego wynika, Sądy *meriti* wcale nie odmówiły skarżącym możliwości wykazania - w inny sposób niż przez przedstawienie decyzji w przedmiocie pozwolenia na

budowę - sposobu dotychczasowego korzystania z nieruchomości, jednak skarżący ciężarowi temu nie sprostali.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

aw